

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838

GHLBARITIU ȘI SFINȚIT DE LUPTLE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

B
Abona
Anunturi

ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.
ORDINAND Nr. 12 Tf. 1513
100 Autorități și Societăți lei 00
la tarif.

Nr. 85 Inreg. Trib. Brașov S. II No. 6. II. 71/942

1 Noembrie 1942

Anul 105

Intâlnirea dela Sibiu

de V. Branisce

La Sibiu a avut loc în zilele trecute o semnificativă întâlnire a celor trei prelați ai bisericii unite. În puternicul centru al ortodoxismului, în cetatea așezămintelor șaguniene, în centrul atâtor inițiative românești, au poposit reprezentanții celor trei episcopii unite, rămase înafara hotarelor țării.

Intâlnirea dela Sibiu a reprezentanților celor două biserici românești constituie pentru noi o manifestare deosebită însemnată. Este cea mai vie dovadă a unității de simțire și de gândire a poporului român. Dincolo de barierele despărțitoare dintre confesiuni, dincolo mai ales de granițele despărțitoare dintre frați, neamul românesc de pretutindeni înțelege în același fel marile imperative ale ceasului de față. El consideră ca scop de căpetenie al năzuințelor sale asigurarea dreptului la viața liberă națională în cuprinsul hotarelor firești pentru toți fiii săi.

Acest deziderat nu este o toană de circumstanță, ci o atitudine organică ce s'a cristalizat de-a-lungul veacurilor. Din căierul încălzit al trecutului nostru se desprinde o șuviță firavă, răsucită cu smerenie de mâni pioase. Fir de tort mai subțire uneori ca funigeii, ideea națională s'a menținut cu perseverență prin secole. Pentru ea au trăit, au luptat și n'au pregetat să-și dăruiască viața și ruri lungi de înaintași.

În fruntea mișcării naționale au stat mereu reprezentanții bisericii. Ei au slujit neamul dela toate altarele. Prin scris au deschis părțile zorilor redeșteptării naționale. Din chilii de mănăstiri au pornit primele slove românești. Episcopii și mitropoliții au făcut drum cărții românești. Din sânul preoțimii s'au desprins martiri ai neomului. Preoții satelor noastre înveșmântați în straiul simplu dela țară au împărțit de nenumărate ori soarta cu obidiții lor fii sufletești.

Au mucezit de vii în aceleași temnițe, și-au sfărâmat oasele pe aceleași roți. Dela umilul preot până la mitropolit — să nu uităm pe prigonitul Ilie-Ilorest — reprezentanții bisericii au stat mereu în fruntea mișcărilor de redeșteptare.

Gestul de astăzi al păstorilor dela Oradea, Cluj, Baia Mare, care vin în cetatea de tradiție ortodoxă a Sibiului să schimbe o frățească înțelegere cu păstorul bisericii ortodoxe a Transilvaniei este cea mai strălucită dovadă că bisericile noastre sunt la înălțimea chemării lor.

Pe cei doi înalți prelați care în curând vor pleca din țară pentru ca să se întoarcă la turma lor părăsită îi rugăm să ducă un cald salut frățesc și mărturia întregii noastre credințe.

Să ne prețuim mai mult

de Dr. N. Căliman.

S'a mai spus: nu ne-am știut niciodată prețului în adevărata noastră valoare. Am fost ațintiți mereu cu ochii la alții. Nu ne-am îndreptat privirile către puterile și valoarea noastră. Pur-tăm în noi o tulpină veche și puternică și o altoire nobilă. Am fost totdeauna apărători ai noștri și ai altora. Avem un suflet de o nobleță cum puține alte popoare au. Și cu toate acestea ne îndreptăm mereu privirile admirative către alții. De multe ori în dauna și spre stricăciunea noastră. Un exemplu din multe.

Azi, pentru mulți dintre intelectuali noștri, limbile și școala străină înseamnă fericirea și viitorul odraslelor lor. Încă nici n'a parăsit copilul leagănul, nu poate spune în limba strămoșilor mamă și tată, nu poate închege câteva cuvinte și binevoitorii lui părinți, care-i vreau cu tot prețul viitor mare, îl silesc să găngurească în altă limbă, decât cea românească.

Școala românească pentru ei nu mai este destul de bună. Copilul trebuie să urmeze școală străină, ca să învețe, vezi Doamne, limbă străină cu care să-și croiască viitorul fericit.

Părinții cu această mentalitate nu pot fi înțeleși. Nu pot fi înțeleși mai cu seamă de aceia care au copilărit într'un timp, când aici în Ardeal idealul, nu numai al unui intelectual, dar și al celui din urmă țaran, doritor de învățătură, era cartea și școala românească. Idealul de învățătură la care se gândeau părinții noștri, și cea mai mare dorință a noastră care făceam carte în acele vremuri erau școlile românești din Brașov și Blaj. Nu puteam ajunge toți în ele. Traista cu merinde pentru cei

care învățau la oraș nu putea fi trimisă la depărtări prea mari. Dar cartea și școala românească era idealul Ardele-nilor de acum 30—40 ani.

Se vede că părinții care vreau cu tot prețul pentru copiii lor „Notre Dame”-uri și alte școli străine nu-și dau bine seamă de valoarea pe care o reprezintă poporul românesc. Nici nu vreau să înțeleagă că adevărata cultură se poate câștiga mai bine și mai ușor în limba neamului. Dragoste adevărată pentru limba sa nu poate avea decât cel care a învățat-o din gura mamei sale și i-a cunoscut frumusețile prin școala românească. Iar dragoste de neam și țară, adevărată și nu de vorbe, nu poate avea decât cel pe care frumusețile limbii îl leagă de ele.

S'au învățat și înainte vreme limbi străine, se va spune. Dar în acele vremuri limba străină nu era ideal, ci ideal era limba românească, care era cultivată pe toate căile și prin toate mijloacele, iertate și neiertate. Iar școala străină care ne dădea nouă învățătura, prin metodele ei de persecuție, era cea mai perfectă școală de educație în dărzenia națională și în dragostea pentru neam și lege.

Nu sunt în contra limbilor străine. Noi, Românii, nu suntem șovinisti, mândritori de străini. Vedem, cu toate îndușmăniirile de azi, o apropiere de mână a popoarelor. Dar învățarea limbilor străine să se facă fără nicio știrbire a dragostei de neam și limbă românească.

Avem școli bune. N'avem nevoie de alte școli străine. Cel cu predispoziție pentru învățarea limbilor

Continuare în pagina 3-a

Ce așteptați noi în Ardeal?

de Ion Berclu

Când alții caută să se împăuneze cu podoabe străine, folosindu-se de tot felul de meșteșuguri și de teorii, e bine să privim și noi în jur și să spunem liniștit, pentru toți oamenii de bună credință, câteva adevăruri ce sar în ochii oricui vrea să vadă.

Ca autohtoni am creat viață tumultuoasă, potop care s'a revărsat nestăviluit pe tot întinsul acestui pământ sfințit de sângele și sudoarea noastră.

Planuri nenumărate, diabolic plăsmuite pentru a da un nou curs imensului fluviu de viață românească, după trecere de ani s'au năruit ca tot ce caută să schimbe drumul natural al vieții oamenilor și neamurilor, mânaie spre destinul lor imutabil de legi eterne, în afară de puterile sau de interesele momentane ale muritorilor.

Cuie adânci și cu mare artă lucrute au fost înfipte în carnea neamului românesc din Transilvania, dar puterea noastră de viață le-a ros și le-a desființat; oceanul de viață românească a înghițit insulele străine și n'a încetat un singur moment să izbească permanent, dislocând bucată cu bucată, noile corpuri străine.

Biruința aceasta a vieții asupra instrumentelor silniciei este unul din miracolele cele mai mari ale neamului nostru: masa anonimă a milioanele de autohtoni a potopit pe toți stăpânitorii vremelnici. O scurtă privire a hărții și a istoriei ne lămurește îndată, ce a fost, ce s'a încercat să fie și ce este.

Ca moștenitori ai unei bogate spiritualități daco-romane noi am creat,

— Continuare în pag. 3 —

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVANIEI”

HORIA

de Prof. Eugen Hulea

Spre sfârșitul lui Octomvrie din toamnă anului 1784, Munții Apuseni erau o imensă cetate a durerii românești. Incolțiți tot mai adânc și mai săngeros, Moții își pierduseră libertățile de care se bucuraseră până la începuturile aceluia memorabil veac și deveniseră și ei aceiași iobagi asupriți și împovărați, ca și frații lor din celelalte regiuni ale Transilvaniei. Cărăușiile nesfârșite, marile contribuții în bani, ridicarea drepturilor de pășunat, crăsmărit și liberă aprovizionare cu bucate, diversele robote și puzderia de nedreptăți asupritoare, cu care nemeșii, solgă-

biraiile și deregătorii domeniului din Zlatna îi urmăreau cu înverșunare — toate acestea spulberară de mult aparenta bunăstare de altă dată și libertățile de mai înainte, îmbrâncind un întreg popor în brațele disperării. Iar dacă cineva îndrănea să se plângă la guvernul din Sibiu, avea să cunoască fie rușinoasa bătaie publică cu toiagul, fie temnița oarbă „o gaură mizerabilă și întunecoasă sub pământ, unde omul trebuie să zacă ca vita”. Un cronicar contemporan notează, că „în general iobagul ardelean e cel mai nenorocit țaran care se poate afla undeva, un ade-

vărat rob al domnului său”. Cu atât mai grea era soarta iobagului român, cu care nu se lega nicio prietenie și căruia nu i se arăta vreo bunăvoință niciodată, el fiind privit de stăpânii săi ca o lepadătură și animal de muncă, fără zile de sărbătoare.

Astfel trăia și așa suferea bietul român în țara băștinășiei sale, sub „luminata” și inmuabila orânduială nemeșească.

Dar era toamnă și crivățul mătura nemilos prin văi și poeni, răscolind frunza veștedă a codrilor despuiați. În timp ce nobilimea sătului privea fără grijă la fulgii de omăt, care dansau sprinten în jurul curților tihnite, a grajdurilor și hambarelor pline — Moțul colibelor de lemn se cutremura înfrigurat la vederea culmilor învaluite în viscol și neguri. Amara sărăcie își vâra ghiara necruțătoare în măduarele lui trudite, iar scâncetul de foame al copiilor îi biciuia sălbatic inima. În fața unei noi ierni de ger și lipsuri, în lungile nopți fără somn, bărbații vegheau ca niște

Ce am creat noi în Ardeal?

de Ion Berciu

— Continuare din pag. 1-a —

În mijlocul ispitelor și furtunilor, *cultura noastră specifică*.

Din sărăcia satelor noastre s'au ridicat spre cer turlile svelte ale minunatelor bisericuțe de lemn, ce pun în uimire pe toți cercetătorii.

Din tiparnițe primitive au apărut cărți cu slovă românească, iar din sufletul colectiv au fășnit fermecătoarele cântece, sculpturile în lemn și cusăturile atât de frumoase și atât de românești.

O pecete culturală proprie, bine distinctă, în toate ramurile manifestărilor spirituale, cu puține influențe formale, a însemnat ca un blazon de noblețe fiecare așezare românească, ușor de recunoscut, după fondul comun, din apele Nistrului până la Tisa.

E modestă această cultură privită superficial, cu idei preconcepționate sau cu suflet sterp de negustor, dar este alăncă, organică și reconfortantă.

Pentru unii poate fi „minoră”.

Pentru noi însă, în împrejurările date, este *majestuoasă*, este dovada unui suflet extraordinar, care se lasă privit în toată splendoarea posibilităților lui și în toată adâncă lui umanitate și frumusețe.

Ce cuvinte s'ar mai putea întrebuința oare pentru a arăta ce aport mare a adus știința românească, după ce ne-am ridicat dela cultura populară la adevărata cultură a elitelor?

Dovezile sunt nenumărate, Universitatea Daciei Superioare fiind focarul orbitoarei lumini, răspândite până dincolo de granițe.

Ca vechi alcătuitori de Stat și ca moștenitori ai Romei imperiale, care ținea cumpăna dreaptă a victoriei și înfrângerii, îndată ce am isbutit să formăm unitatea națională, înscrisă în sângele nostru, am creat *civilizație*, am creat bună starea tuturor, fără deosebire de credință, fără răzbunare și fără gând de oprimare a celor slabi.

În două decenii, fața Transilvaniei s'a schimbat așa după cum se schimbă cu 1800 ani mai înainte, sub conducerea Romei.

E destul să amintim reforma agrară, să ne amintim ce-au fost satele și orașele și să privim ce-au devenit în scurtul timp pentru a înțelege câtă contribuție a adus stăpânirea românească la ridicarea maselor populare, — unic țel al oricărei stăpâniri vrednice de cinste.

Și ca nație și ca Stat noi am creat aceste trei lucruri nepieritoare: *vieață, cultură, civilizație*.

De ce ne-am teme oare azi de un prezent mașter, când trecutul stă de mărturie, când puterile lui sunt în noi și când viitorul, prin semnele lui nemincinoase, ne cheamă spre el?

E aici marea masă, care nu pierde nicio bătălie.

E aici puterea spiritului, care nu poate fi strivit de nicio armă a diavolului.

E aici inima noastră, care nu minte niciodată:

antologie a eroismului ardelean

de Sergent Ion I. Pogana

După cum anunță vechea dar veșnică tânăra „Gazeta Transilvaniei”, Asociația culturală „Astra” și-a propus să înscrie o nouă piatră de hotar în istoria marilor ei merite culturale și naționale.

Nici nu s'a terminat încă uriașă încheștare de arme de pe frontul de Est și „Astra” culege de pe acum material documentar pentru antologia eroismului ardelean.

Într'adevăr, „Astra” a dat dispozițiuni despărțământelor sale județene, afirmă „Gazeta Transilvaniei”, ca să aducă fotografiile tuturor eroilor căzuți pe câmpul de onoare pentru „Cartea Eroilor” care va cuprinde o scurtă biografie și descrierea faptelor lor de arme.

Inițiativa „Astrei” este dintre cele mai fericite și se integrează admirabil în bogata colecție de documente istorice pe care le-a tipărit până în prezent.

Din biblioteca editată de bătrâna Asociația de cultură ardeleană nici nu putea să lipsească și să nu fie tipărită tocmai noua pagină de istorie pe care o înscriu în cartea de aur a neamului ostașii ardeleni, alături de vitejii lor camarazi de peste munți.

„Astra” dovedește prin noua sa inițiativă că sufletul său se adaptează mereu vremii, mergând în pas armonios cu ritmul timpurilor pe care le trăim.

Ar fi și păcat ca atâtea jertfe sublime ale Ardealului să fie încrustate doar efemer în articole fugitive de ziar care vor fi tot mai greu de urmărit mâne de posteritate.

Adunând, însă, într'un volum toate superbe mărturii de jertfă și eroism — acesta nu va lipsi din nicio casă sau bibliotecă, putând fi pus ori când în mâinile tineretului și celor de mâne, — care nu vor mai avea la îndemână ziarele de astăzi.

Neîndoios, se vor scrie multe cronici despre acest războiu, dar cu descrierea generală a operațiunilor și jertfelor.

„Astra” și-a propus, însă, ca să scrie cartea, care de obicei nu se scrie după potolirea fronturilor. Ea va scrie cartea jertfelor sortite să rămână anonime.

Pentru desăvârșirea acestei opere de pietate, „Astra” are nevoie de cât mai numeroase și devotate colaborări.

Fiecare sat sau cătun își are eroii săi. Despre toți nu poate scrie un număr restrâns de colaboratori.

De aceea, preoții și dascălii au datoria ca să se înscrie printre colaboratorii „Astrei”, cerând unităților datele necesare imediat ce află despre căderea pe câmpul de onoare unui erou al satului.

Nu este bine ca să se lase ca timpul să treacă spre a aduna la sfârșitul războiului asemenea date, ci imediat — pentru că până atunci se uită multe.

În același timp, cei de pe front, care pot să aștearnă un rând pe hârtie, trebuie să noteze tot ce știu și pot afla despre camarazii lor consăteni care se disting pe front, predând acest material, cu ocazia, concediilor cercurilor „Astrei”.

Latinitatea și Europa viitoare

de A. A. Mureșlanu

Intr'un remarcabil articol intitulat „Latinitatea”, care a făcut ocolul lumii, conducătorul Italiei fasciste afirma în anul 1933 între altele:

„În scopul păcii și al colaborării europene este indiscutabil că înțelegerea dintre popoarele latine este un document de stabilitate și echilibru”.

„Această latinitate concretă înfățișează o sumă incalculabilă de valori istorice, spirituale și politice, pentru apărarea nu numai a existenței ei, ci și a viitorului civilizației occidentale, această civilizație glorioasă care nu poate pieri”.

Importanța colaborării latine în istoria mai nouă a Italiei o recunoscuse d-l Mussolini încă în 1918, pe când era redactorul ziarului „Poppolo d'Italia”, când afirmase, între altele, și următorul mare adevăr: „Noi datorăm mult Franței, mai puțin încă pentru sângele vărsat de ea la Magenta și Solferino, decât pentru faptul că *mișcarea noastră națională spre unitate și independență își trage originea din revoluțiunea franceză*”.

Cât de puțin actual ar fi astăzi a vorbi de o împăcare italo-franceză, nu mai puțin adevărat este că această împăcare — care va trebui în mod inevitabil să umzeze — va fi una dintre condițiile principale ale păcii Europei viitoare, reorganizată pe baza ideii de rasă, Europă în care ideea colaborării și solidarității latine nu va pierde nimic din importanța ei.

Influența colaborării dintre popoarele de rasă latină asupra evoluției lor naționale și politice a fost foarte mare, cu toate neînțelegerile trecătoare dintre ele.

Intr'un articol intitulat „Originea neînțelegerilor dintre Franța și Italia” M. H. Montferrier scria în *Revue Politique et Littéraire* din Paris, la 1883: despre influența Franței asupra „risorgimentului” italian între altele:

„Dincolo și dincoace de Alpi exista atunci reciprocitatea sentimentelor. Partidul liberal (al Italiei) trăia o vieață franceză; el era, putem zice, partidul francez. Aceasta este până într'atâta adevărat, încât atunci, când acest partid a putut să-și prevaleze ideile, el a tradus pur și simplu în italienește Charte-a dela 1830 și a făcut Statutul care conduce și în ora de față regatul Italiei... Drapelul național, adoptat de către liberalii italieni, este și el de importanță franceză, acela pe care Directoriul îl dădu (la 1797) republicii Cisalpine.”

Pentru sfârșitul războiului să se lase numai materialul care nu poate fi strâns acum din diferite motive, care se va putea cere dela unități, după reîntoarcerea lor acasă.

Concepută astfel opera pe care vrea s'o editeze „Astra”, este lesne de văzut că sarcina luată nu este ușoară. Se va aduna un material vast care reclamă o triere și prelucrare minuțioasă. Pentru terminarea ei, sunt necesari colaboratori cât mai conștiințioși și însuflețiți de aceleași sentimente de pietate ca ale celor care au avut fericita inspirație a editării antologiei eroismului ardelean.

„Astra” nu se va opri la simpla enunțare a acestei inițiative, ci o va duce până la capăt.

De aceea toți suntem datori să-i oferim concursul nostru prețios, aducând și așternând pe hârtie materialul de care are nevoie.

Pentru că antologia trebuie să fie oglinda fidelă a măreței dăruiri a eroismului ardelean pe frontul reîntregirii slintelor noastre hotare.

Dacă ai vrea să scri istoria mai nouă a poporului românesc n'ai ști care dintre popoarele latine au avut mai mare influență asupra ei, Francezii sau Italianii? Rămâne totuși un mare adevăr ceea ce Simeon Bărnuțiu afirma la 1861 într'o scrisoare către marele filoromân Vegezzi Rusca că: „*Despărțirea noastră de Italia a fost întotdeauna fatală pentru noi*”.

Ori care ar fi legăturile actuale dintre statele Europei, rămâne în afară de orice îndoială că *factorii istorici principali care au conlucrat la conservarea și desvoltarea poporului românesc — și a celorlalte popoare create de expansiunea și civilizația romană, — n'au pierdut nimic în decursul timpului din valoarea și importanța lor*.

Popor zămislit din cel mai nobil chiag dela răsărit al formidabilei puteri politice și civilizatoare a Romei, nu putea avea, decât cel mai mare interes de a-și păstra și întări legăturile sale cu țara mamă, iar întreruperea acestor legături n'a putut să fie, decât întotdeauna în defavorul lui.

Precum invaziile barbare dela sfârșitul veacului al 3-lea au însemnat coborîrea întunerecului asupra istoriei neamului nostru, astfel încercările de restabilire a stăpânirii romane în Dacia, făcute de marii cezari ieșiți din poporul romanic dela Dunăre Constantin cel Mare și Justinian; expansiune spre Dunăre și Marea Neagră a Genovei și Veneției din veacurile 12 și 13; precum și extinderea asupra țărilor aparținătoare coroanei Ungariei, a influenței renașterii italiene prin dinastia Anjou și, într'o măsură și mai puternică, prin familia românească a Corvinilor, iar dela 1789 încoace prin concursul întregii familii latine au marcat și pentru poporul românesc începuturile unei epoci de avânt național și ivirea zorilor renașterii sale culturale și politice.

Blocul latin va forma și va trebui să formeze alături de marele bloc german, unul din principalii pilastri ai viitoarei organizări a Europei iar colaborarea lor frățească „altarul păcii perpetue a lumii”, precum prevedea la 1873 revista romană „La confederazione latina” că se va ajunge, după „echilibrarea Europei între Latini, Germani și Slavi”.

Să ne prețuim mai mult

de Dr. N. Căllman

Continuare din pag. 1-a

străine va putea învăța orișice limbă prin strădania sa și prin școala românească.

Iar cui îi lipsește această predispoziție, aceluia zadarnic îi vor cânta bone și Fräulein-e în limbi străine de dimineața până seara, zadarnic va umbla în școli străine. El va vorbi rău toate limbile străine, va vorbi rău și limba sa și i va lipsi toată vieața dragostea și dărzenia pentru apărarea limbii și neamului său.

La aceasta ar trebui să se gândescă toți aceia, care văd în limbile și școlile străine ideal de educație și așteaptă dela ele fericirea și viitorul copiilor lor.

Mai multă mândrie, mai multă încredere în puterile proprii și să ne prețuim mai mult!

CITII

Gazeta Transilvaniei

Istoria se trăiește

de I. Bozdog.

Noi n'am scris și nu scriem istoria neamului cu invective stoarse din stropi de ură și dispreț la adresa nămă-nui, ci statornicim cu oasele noastre veleturile pentru veacuri, spălăm cu sângele copiilor noștri pete de rușine și restabilim granițe târguite sau rupte din trupul țării noastre.

Când comunicatele de războiu repetă zilnic din toate punctele frontului de răsărit strălucitele noastre fapte de arme, când publiciștii și scriitorii cei mai de seamă ai lumii se conving cu propriile lor simțuri de vigoarea și vrednicia neamului nostru, când bărbații de stat răspunzători de noua orânduire a lumii ne fixează ca piatră unghiulară a viitoarei păci și fizionomii politice a Europei, noi înțelegem să suportăm cu inima strânsă, dar cu seninătate stropii de venin cu care suntem împoșcați.

Ne urmăm însă calea destinului de veacuri.

Noi, aici, în această poartă a Europei, am crescut stâncă de care s'a sfărâmat puterea tuturor hoardelor năvălitoare spre apus, începând dela năvălirile Gepizilor, Goților, Hunilor și Avarilor și celorlalte seminții mongole.

În fața valurilor cutropitoare noi nu ne-am cercetat nici descendența, nici componența de sânge, nici credința, ci prin prezența noastră armată le-am rezistat ca o realitate și le-am sfărâmat.

Neamul nostru n'a trebuit să-și plămăscă istoria și să-și închirieze condeie străine care să-l fixeze în timp și în loc, nici nu și-a făurit din glia stropită din belșug cu sudoare și cu sânge titlu pentru acapararea și trecerea ei în blazoane familiare, ci născuți și înlănțuiți de ea ca simpli robi trudnici, sau izgoniți dela propria vatră, noi ne-am ocrotit în apropierea ei, am sângerat când a fost nevoie, pentru că plămânii noștri s'au hrănit din mireasma codrilor care ai noștri au fost, din revenala brazdei care a noastră a fost și am rămas pe loc fiindcă colinele și movilele astupă mormanele oaselor noastre.

Cu ajutorul graiului nostru au străbătut toate noroadele plaiurile țării și prin el s'au înțeles între ele. De doina noastră au tremurat din veacuri văile râurilor, din suspinul nostru și-au făurit cântarea lor domoală și fermecătoare pasările codrului și de murmurul ei, chiar șoptit din frunză, se cutremură conștiințele vinovate, care ne-au greșit.

Pe cine-l supără cântecul nostru, care străbate ca un ecou din deal în deal peste toate văile, cine se împiedecă la fiecare pas de movilele oaselor noastre, pe cine-l neliniștește ca un coșmar numărul nostru cât frunza și iarba, născut din pământul sănătos și strămoșesc, zadarnic va striga mereu, că n'am fost, că nu suntem aici, zadarnic va tăia din acest codru stejari bătrâni, vârstare și smicele, căci legea codrului este eternă și imutabilă, ca și a izvorului de munte: cu cât îl tai mai mult, cu atât odrăștește mai sănătos și cu cât scoți mai multă apă din izvor, cu atât e mai curată și mai plină de putere vindecătoare.

Pe aceste meleaguri noi trăim istoria pământului de-a-pururi românesc.

Citiți cel mai vechiu ziar

Gazeta Transilvaniei

Medicul NOSTRU

Litiază biliară

(Calculi sau piatră la ficat)

de Dr. Valeriu Sînghe

Când soneria dela poarta medicului sună prelung și persistent în miezul nopții, în 50% din cazuri medicul este deșteptat pentru o criză de ficat, pentru o colică hepatică. Și n'adevăr, medicul mergând la bolnav, îl găsește pe acesta pradă unor dureri insuportabile, localizate în dreapta abdomenului, imediat sub coaste. Bolnavul suferă de piatră la ficat.

Fiind vorba de o boală de care foarte mulți suferă e bine să cunoaștem cauzele ei, felul ei de a se manifesta și remediul ei.

Prin litiază biliară înțelegem formarea de nisip sau pietri (calculi) în căile biliare (canalele prin care se scurge bila (fierea) din ficat în intestin) și turburările provocate de acestea.

Este o boală de cele mai multeori ereditară, făcând parte din grupul artritismului. Cauzele predispozante sunt: viața sedentară, boalele de durată, febra tifoidă, boalele intestinale, sarcine (la femei).

Calculii sau pietrele formate în căile biliare pot fi de dimensiuni foarte variate, dela forma de nisip până la mărimea unui ou de găină, cu toate mărimile intermediare. De cele mai multe ori calculii sunt multipli și de forme diferite.

Cum se produce criza de colică hepatică? De obicei calculii se formează în vezicula biliară (beșica fierei). La un moment dat un calcul emigrează din beșică, iese și pătrunde în canalul biliar. Prin acest canal înainteză puțin câte puțin, până când deodată canalul se contractează și calculul este oprit în loc, dând naștere la durerile acelea groaznice, care caracterizează colica hepatică și care nu încetează până ce calculul nu s'a eliminat prin canal în intestin.

Prin ce recunoaștem o colică hepatică? Întâi printr'o durere violentă cu sediul în partea dreaptă a abdomenului, imediat sub coaste, durere care iradiază spre regiunea stomacului, spre ombilic (buric) și spre umărul drept. Pielea din regiunea dureroasă este foarte sensibilă. Bolnavul are frisoane, palpitații, leșinuri și uneori chiar sincopă. La persoanele bătrâne durerile pot lipsi, calculii negăsindu-se decât la autopsie în căile biliare (beșica fierei), fără ca ei să fi avut vreodată vreo criză dureroasă. Bolnavul are vomitări alimentare și bilioase (cu fiere). Vezicula biliară este dureroasă și umflată. Unii bolnavi fac febră până la 39°. Urina este colorată închis ca berea neagră. Materiile fecale sunt decolorate. La unii bolnavi apare icterul cu culoarea galbenă a pielii. Acestea din urmă trei semne apar numai în anumite cazuri, nu totdeauna.

Calculii îi găsim în materiile fecale la 1—2 zile după încetarea crizei. Colica hepatică durează 6—12 ore sau chiar mai mult. Încetează odată cu trecerea calculului în intestin.

Complicații. Durerile pot fi de natură nervoasă ca: amețeli, leșinuri, sincope, colaps și moarte subită.

Calculii pot perfora canalele biliare, provocând moarte rapidă, prin peritonită supraacută. Când un calcul mare trece din vezicula biliară, prin ruptura acesteia, în duoden, putem avea o ocluzie intestinală (înfundarea intestinului), boală gravă, sau putem avea peritonită gravă mortală prin ulcerarea și perforarea peretelui intestinal.

Când calculul se oprește timp îndelungat în canalul coledoc (canalul prin care se scurge fierea din ficat în intestin), bila ne mai putându-se scurge în intestin, pătrunde în sânge, dând boala numită icter, care dispare odată cu evacuarea calculului în intestin.

Alte complicații ale calculilor hepatici sunt: colecistita, sau inflamația veziculei biliare, angiolocolita sau inflamația canalelor mici biliare din interiorul ficatului, cu accese de febră ridicată. Mai putem avea abcese (puroi) ale ficatului.

Tratamentul. Prima măsură într'un caz de colică hepatică este să calmăm acele dureri groaznice printr'o injecție de morfină, pantopon, sau dilaudid. În comerț se găsesc fiole de dilaudid cu atropină. Prin această injecție se obține o relaxare a canalului biliar contractat, lăsând calculul să înainteze și să pătrundă în intestin. Tot aceste injecții calmează și durerile. Pe regiunea dureroasă se va aplica căldură: termofor sau cărămidă caldă. Intern se vor da medicamente sub formă de siropuri, prafuri sau supozitorii calmante. Între crize bolnavul va lua medicamente dintre care unele disolvă pietrele și permit evacuarea lor din căile biliare, iar altele diluiază fierea, făcând-o să curgă mai ușor prin canale. Avem următoarele preparate farmaceutice: Felamin, Felagol, Agocholin, Drenol, Bileyl, Decholin și altele.

Cura de untdelemn curat este foarte recomandabilă.

Regimul alimentar în litiază biliară este foarte important. În general regimul va fi mai mult vegetal decât animal (carne). Vor fi interzise grăsimile, tocăturile, mezelurile, ficatul, creierul, sarmalele, cartaboșii, vânatul, conservele, brânzeturile fermentate, cacao, ciocolata, gălbenușurile de ouă.

În timpul crizei de colică hepatică bolnavul nu va lua decât ceai, lapte fără smântână, supă slabă, băuturi (citronadă, sirop) reci.

Se recomandă cura de ape minerale: Vichy, Carlsbad, Căciulata.

În caz că prin tratamentul de mai sus nu se obține vindecarea dorită, se va recurge la intervenția chirurgicală pentru extragerea calculilor din vezicula biliară și la nevoie extirparea acesteia.

Vântule, înhamă-ți calul!

Vântule, înhamă-ți calul,
Aruncă-te 'n sus ca valul
Și te du viind pe vale,
Spre țara cu multă jale.

Prinde-ți calu 'n frâu și du-te
Pe drum legănându-te;
Printre munți cu strâmte căi,
Treci în chiote și hăi!

Du-te, du-te vântule,
Zările spărgându-le...
Și sărind din deal în deal,
Adu-mi veste din Ardeal.

Dragomir Nichifor

Cronica Agricolă

In ce locuri să punem grâul

Interesele țării cer ca anul acesta să punem cât mai mult grâu de toamnă. Populația armatele și aliații, au nevoie de mult grâu. Și, să fim drepti, chiar agricultorii au interes să pună mult grâu. Prețul este bun și va fi și mai bun.

Dar mulți plugari ne întreabă în ce locuri să semene grâul, pentru că noi i-am sfătuit să păstreze o rotație, adică o regulă în urmarea diferitelor culturi pe același loc, să pună grâul după anumite plante, să facă toate în-sămânțările în două arături și așa mai departe.

Tuturor plugarilor — nu numai celor care ne-au întrebat — le răspundem:

Anul acesta trebuie să punem cât mai mult grâu. Nu vom ține seama nici de rotație, nici de planta premergătoare, nici de cele două arături. Cu toate acestea, nu vom pune grâu în porumbiște atunci când avem mazăriște ori fasoliște.

Prin urmare,

1. Vom pune grâu, mai întâi, în toate locurile unde au fost culturi de leguminoase (mazăre, boabeag, fasole, linte, soia), chiar dacă nu am întors pământul după recoltă, așa cum se cerea să facem;

2. Vom pune grâu în toate ogoarele negre sau sterpe, chiar dacă au fost lăsate să se ierbeze;

3. Vom mai pune grâu în toate locurile unde au fost prășitoare de vară (cartofi, sfeclă, varză, rapiță și altele) chiar dacă nu au fost întoarse;

4. Vom mai pune grâu în toate locurile, care au fost întoarse îndată după recoltă, chiar dacă pe ele au fost tot păioase;

5) Putem pune grâu după păioase, chiar dacă locurile nu au fost desmărlșite;

6. În sfârșit mai putem pune grâu chiar după porumb, dacă până la vremea aceasta l-am tăiat și dus acasă, cu coceni cu tot și dacă punem copiii să adune ciaturile, ca să meargă bine plugul și mașina de semănat.

Dacă aceste locuri sunt prea multe pentru grâu, pe cele mai slabe, mai ușoare, puneți secară, care este tot atât de sigură și de productivă ca grâul și are același preț. După cum puteți semăna orz de toamnă, care se coace de vreme și dă aproape totdeauna o recoltă bună.

Și acum, un lucru ni se cere: să dăm zor. Zilele bune se împuținează. Să nu pățim ca toamna trecută, să se strice vremea înainte de a termina în-sămânțările.

Impărțiți bine timpul și brațele: femeile și copiii la recoltarea porumbului, a sfeclii de zahăr și de nutreț, a verzei și ce mai aveți, iar bărbații la plug, la arat și semănat.

Trebuie să merităm încrederea și nădejdea pe care o pune în noi țara.

„LETEA“

Prima Societate Română
pentru fabricarea de hârtie
Fabrica de Hârtie Zărnești

Să avem inimă
de aur la ne-
voile celui lipsit

Primăria Municipiului Braşov

Ad. No. 26.226/1942.
Oficiul Economii Municipiului.**Ordonanța No. 60/1942**
pentru revizuirea cartelelor

In vederea unei radicale revizuirii a situației actuale a numărului de cartele in funcțiune la Braşov, măsură dictată in interesul populației Braşov;

In virtutea drepturilor conferite de noua Lege administrativă și legile speciale in vigoare și ca urmare la deciziunea noastră Nr. 26226 din 27 August 1942, dată pentru fixarea regimului special al uzinelor cu Oficii proprii de Aprovizionare, conf. art. 11 din legea pentru fixarea regimului muncii pe timp de războiu, cu peste 2000 angajați

ORDONĂM:

1. Toți proprietarii de case, prepușii sau administratorii acestora, administratorii imobilelor evreești, vor proceda de îndată și de propria lor răspundere, la verificarea cartelelor oficiale, pe care chiriașii fiecărui apartament din imobilul lor le posedă.

Verificarea se va face astfel:

a) Proprietarul va constata pe apartamente, pe baza fișei cărții imobilului și a cartelelor prezentate, persoanele care locuiesc in mod real și permanent la Braşov.

Chiriașii mobilizați la unități militare nu pot avea cartele.

b) Va viza pe coperta exterioară (dosul cartelei) cartela găsită in regulă cu următorul text: citeț scris:

„Verificat personal conform ordonanței Nr. 26.226/1942

data Proprietarul imobilului: Nr. din Str. semnătura

c) Va ridica toate cartelele eventuale găsite in plus și le va depune la Primărie. Oficiul taxelor comunale, clădirea din fundul curții, camerele 5 și următoarele (după sectoare), cu un borderou in dublu exemplar, din care unul semnat va fi restituit deponentului.

d) Nu vor putea fi verificate și vizate sub nici un motiv, cartelele angajaților de toate gradele și funcțiunile Uzinelor Astra, I.A.R., D. Voina, Vacuum Oil Company și Soc. de Gaz Metan, ale căror cartele sunt ridicate și păstrate la direcțiunile uzinelor mai sus citate, conform ordonanței Nr. 26.226 din 27 August 1942.

e) Va întocmi un borderou cuprinzând:

Numele și pronumele, ocupațiunea, etatea, Nr. cartelei verificate și vizate, indicațiunea unde se află cartela in cazul pct. d) iar jos aceeași semnătură ca la pct. b), pe care-l va depune la Oficiul taxelor comunale la sectorul respectiv, in care se află imobilul, in urna respectivă.

2. Dela 1 Noembrie 1942, nicio cartelă nu va mai fi valabilă fără viza și semnătura proprietarului casei care personal va verifica existența reală aci la Braşov a persoanei respective, cu fișa cărții de imobil și prezența permanentă in imobilul ce administrează.

3. Dela 1 Noembrie 1942, este interzis tuturor comercianților de pâine, carne, zahăr, ulei, săpun, încălțăminte, făină, etc. a vinde vreunul din articolele supuse regimului raționării pe baza bonurilor detașate din cartelă.

El vor ordona angajaților de a tăia ei înșiși cupoanele, după ce s'au convins că cartela respectivă poartă viza proprietarului de casă.

4. Direcțiunea uzinelor I. A. R., Astra, D. Voina, Vacuum Oil Company și Soc. de gaz Metan, sunt rugate a se conforma întocmai deciziei Nr. 26.226 din 27 August 1942, executând de urgență toate dispozițiile cuprinse in aceea decizie.

Domnii proprietari sau administratorii imobilelor, precum și chiriașii apartamentelor, sunt stăruitor rugați, a colabora cu toată sinceritatea la îndeplinirea acestei formalități, pentru excluderea abuzurilor ce ar putea exista, abuzuri care reduc in mod conștient mărimea rațiilor ce se distribuie cetățenilor, in special la zahăr, ulei carne, făină, menajeră, talpă, încălțăminte, etc.

Acei care din rea voință, din răsunări personale, sau urmărind alte scopuri, decât acelea de a stabili drepturile reale de rații ale cetățenilor locuitori ai orașului, nu vor executa cu toată atențiunea măsurile de mai sus, vor fi supuși sancțiunilor Legii pentru combaterea sabotajului economic azi in vigoare.

Braşov, la 10 Octomvrie 1942.

Primar,
Dr. N. G. V. Gologan.

p. Secretar general,
A. Precup

Ministerul Justiției
Direcțiunea Judiciară

Publicațiune

D. Nicolae I. Taflan născut la 17 Octomvrie 1901, in comuna Șinca Veche No. 270, Județul Făgăraș, a făcut cerere acestui Minister, de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de Taflan in acela de Stoica spre a se numi „Nicolae Stoica”.

Ministerul publică aceasta conform art. 11 din legea asupra numelui spre știința acelor care ar voi să facă opozițiune in termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

Judecătoria rurală Șercaia

No. G. 3694 1938.

Publicație de licitație

In ziua de 6 Noembrie 1942 ora 4 se vor vinde in comuna Șinca veche mobilele: una mașină de cusut „Singer”, una căldare de fierț țuică de 80 litri, 400 kg. cartofi, 200 kg. ovăz, una bivola neagră de 6 ani și un cazan de 60 litri, evaluate la suma de 12.100, lei sechestrate la cererea urmărtoarei Banca populară „Viitorul” repr. prin avocatul Dr. Serafim Oana din Șercaia, pentru suma de 18.317 lei, capital și accesorii.

Se vor vinde și sub prețul de strigare.

Șercaia la 3 Octomvrie 1942.

Delegaț judecătoresc
R. Crăciun

Dr. Dogariu

inapoiindu-se in localitate
redeschide Sanatoriul de
chirurgie și maternitate
in str. General Averescu 11

Telefon 3602

Mișcarea artistică și culturală la Zărnești

Secția „Muncă și Lumină a fabricii de hârtie „Letea”, de sub direcția d-lui Ing. I. C. Brătianu, care desfășoară o vie activitate culturală și artistică in localitate, a organizat pentru ziua de 1 Noembrie a. c., ora 16,30 un festival artistic cu un bogat și variat program cuprinzând declamații, muzică instrumentală, coruri și teatru.

Se va reprezenta comedia „Plata birului” de d-l Victor Ion Popa, interpretată de muncitorii fabricii, pusă in scenă de Mihail Manolache. Executarea decorurilor de d-l col. Al Constantinescu. Autorul piesei, cunoscutul și talentatul scriitor și om de teatru, actualmente director al teatrului „Muncă și Lumină” din București, va asista și va conferența in cadrul programului acestui festival.

Mai anunțăm pentru Zărnești că prin grija deosebită ce are conducerea fabricii de a ne procura spectacole serioase și care să corespundă cu adevărat tendinței de culturalizare a comunelor fruntașe Zărnești—Bran, Tohenul Vechiu și Tohanul Nou, Poiana Mărului etc., dela poalele Pietrli Craiului, vom mai avea următoarele spectacole: la 12 Nov. a. c. un matineu pentru copii cu „Barbă Cot” și un spectacol seral cu comedia in 4 acte „Milionarul” jucate de ansamblul teatrului „Muncă și Lumină” din București și la 6 Decembrie, piesa „O crimă ce ebră” care s'a jucat in tot cursul verii la București, la studio-ul Teatrului Național.

NICOLAE IRIMIE

Maestru Instalator

Autorizat de Ministerul Economiei Naționale
Direcția II Reg. Mineră cu No. 00.4901 1942.

Execută:

Instalații interne cu Gaz Metan
BRAȘOV Piața Prundului

TELEFON 3634

TIPOGRAFIA

„ASTRA”

Execută orice tipăritură
sau lucrare de legătorie

Telefon 1102

Aveți încredere intr'o întreprindere curat românească.

Atelierele: Str. Lungă No. 1. (in curtea cinematografului „ASTRA”)

PESTE 2 ZILE

TRAGEREA 2 CLASEI A 2-A A LOTERIEI DE STAT

La 29 și 30 Octombrie poți deveni MILIONAR TOT cu 300 LEI chiar dacă ai uitat să-ți iei lozul la Cl. I-a. Amănunte la colector.

Informațiuni

Abonamente de sprijin

Ion Tohăneanu, Galați, Lei 500

Un mare succes artistic

În seara de 28 Oct. a. c. în fața unei săli pline cu tot ce are Brașovul mai select ca public iubitor de muzică a avut loc în sala „Astra”, concertul Artistului *Virgil Pop*. Acompaniamentul a fost susținut de d-na *Lia Busuioceanu*. Aplauzele și bisurile insistente au fost cele mai bine meritate recompense atât pentru d-l *Virgil Pop* cât și pentru d-na *Busuioceanu*.

Sporirea salariilor funcționarilor publici

În Consiliul de Miniștri din 27 Octombrie, d-l *Mihail Antonescu* vice-președintele Consiliului de Miniștri a expus normele după care se vor acorda sporurile de salarii funcționarilor publici.

Sporul anual va fi de apoximativ 12 miliarde lei.

Salariile de 3000 lei vor primi un spor de 50%, cele de la 4000—8000 vor primi un spor de 40%, cele de la 9300—14000 vor primi un spor de la 40—30%, cele de la 14700—25000 vor primi de la 30—20%, cele de la 25000—72000 vor primi un spor de 10—6%.

Sporurile se acordă de la 1 Septembrie a. c.

Măsura luată favorizează pe cei mai nevoiași, cum era și de așteptat. Sporul se va acorda tuturor categoriilor de funcționari, fără a atinge alocațiile de hrană ce se acordă militarilor, primele magistraților și primele speciale de la Calea Ferată.

Dela 1 Noembrie se va mai da un alt spor funcționarilor cu copii minori. Funcționarii urbani vor primi 1000 lei pentru fiecare copil, iar cei din comunele rurale 750 lei.

INȘTIINȚARE

În ziua de 15 Noembrie 1942, orele 9 a. m., se ține la Poligonul de Trageri P. P., — de sub Tâmpa, — un concurs de trageri, — calibrul redus, — deschis pentru echipe de câte 5 (cinci) oameni, precum și individual.

Pot participa la acest concurs, bărbații de la 23 ani în sus.

Condițiunile

a) Se vor trage câte cinci cartușe, din pozițiile:

- culcat nerezemat,
- în genunchi nerezemat, și
- în picioare nerezemat.

Timpul de trageri pentru aceste 15 cartușe, este de 10 minute.

Înainte de tragerii de efect, se pot trage fiecare trăgător, câte 5 cartușe de încercare, în timp de 5 minute, în poziția aleasă de trăgător.

- b) Arma ce se poate utiliza:
- Deutsches Sportmodell, sau
 - Wehrsportmodell, calibrul 22,

ale poligonului sau proprietatea trăgătorului.

Nu se permit armele prevăzute cu dioptrii sau stechere.

c) Munițiunea: cartușe cal. 22 l. f. B. (deutsches Sportmodell Nr. 1).

d) Distanța de trageri: 50 metri.

e) Ținta: Olimpică cu 10 cercuri (distanța între cercuri de 1 cm.).

f) Imbrăcămintea: Veston sau pulover; genunchierele sau apărătoarele de cot. nu sunt permise.

Taxa de înscriere: 150 lei de persoană, preț în care intră: 20 cartușe și 2 ținte.

Juriul va fi compus din: un președinte și câte un membru de la fiecare echipă.

Poligonul de trageri este pus la dispoziție pentru antrenament, zilnic între orele 8—17, afară de Sâmbăta după amiază și Dumineca dimineată.

Cronica Războiului

Majestatea Sa Regele Mihai al tuturor Românilor

de **Mardare Mateescu**

Majestatea Sa Mihai I, Regele tuturor Românilor, a împlinit douăzeci și unu de ani, vârsta bărbăției. Din toate unghiurile locuite de Români și din depărtările câmpurilor de bătaie, unde vitejii și-au făcut răgaz de o clipă pentru a îndrepta rugă fierbinte către Cel Atotputernic, spre gloria și izbânda Coroanei Române, simțământul de dragoste și devotament al Națiunii întovărășește această aniversare regală.

Tânărul nostru Rege, născut în zorile unei epoci din frământările căreia urmează să se ivească o lume durată pe temelii veșnice, și-a făcut educația în cultul pentru Neamul Său puternic, în admirația pentru jertfele ce au pecetluit întregirea acestui Neam și în dorința de a sprijini truda Neamului spre fireștile sale rosturi de înălțare.

Ridicându-Se pentru a doua oară pe Tronul sfințit de strădaniile lui Carol cel Înțelept, făuritorul Independenței și a Regatului — și nîmbat de trecerea scurtă, dar rodnică, a Regelui Ferdinand I, Unificatorului, Măria Sa Regele Mihai I pune ctitorie de domnie lungă unei țări înnoite, care pășește larg spre lumină și înălțare.

Tânăr, dar temeinic pregătit, Regele nostru s'a ridicat pe Tron în timp de aprigă declanșare a istoriei. Având în față negurile unor vremuri grele, El a știut că va birui stînd în fruntea țării, care L-a urmat în rânduri strînse și dârze, pe calea luptei pentru lumină, pe drumul reînvierii românilor.

În cartea viitorului, domnia Regelui Mihai va fi pecetluită de marea epopee a reînvierii noastre naționale și bărbăția dovedită de Suveran, atunci când în repetate rânduri a plecat spre primele linii de luptă, pentru a-și îmbărbăta oștenii, și va așeza alături de toți înaintașii iluștri care au creat splendoarea Tronului românesc.

Iar apoteoza acestei Domnii, va fi epoca de refacere națională, ce va urma războiului de astăzi.

Poporul românesc, profund monarhic și totdeauna strîns în jurul Tronului, găsește azi un prilej deosebit pentru a-și arăta dragostea nețărnută pentru Regele reînvierii noastre. E mai mult decât o tradiție, în acest fapt. E un gest de profundă recunoștință.

Și această recunoștință se răsfîrînge și asupra Conducătorului

Statului, care prin îndrumările date foarte tânărului Monarh și prin grija arătată pentru consolidarea prestigiului Coroanei, atât de subrezit în ultimii ani de politicianism, rămâne pe veci în istoria Neamului Românesc.

România se îndreaptă astăzi cu pași mari către împlinirea rosturilor sale, plămădite în jertfe de veacuri. Pământurile românești de pretutindeni, adăpostesc astăzi mai multă nădejde decât oricând și mai multă hotărîre ca în oricare alte vremuri, fiindcă în fruntea țării domnește chezașia împlinirii tuturor rosturilor noastre naționale. Armatele biruitoare românești înfrîng amenințările ce ne veneau din răsărit și pregătesc prăbușirea tuturor amenințărilor ce ne înconjurau hotarele. Cu domnia nouă, cu conducerea nouă și cu Armata sa veșnic dinamizată de hotărîrea de a învinge oricând și oricum, Țara noastră a depășit de mult granițele deznădejdii ce se abătuse cândva asupra noastră, privind viitorul cu cel mai sănătos optimism.

De pretutindeni unde există Români, se îndreaptă spre centrul țării afluviile acestui optimism și încrederea în viitorul cel strălucitor al Coroanei Române.

Fiecare este convins, că biruința Neamului e legată de înțelepciunea Regelui tânăr și strălucirea Regelui Mihai I, în cronicile veacului nostru și a celor viitoare va fi tot atât de intensă, pe cât se cuprinde în sufletul său dragostea de neam.

Susținut în simțiri și cuget de iubirea maternă a Majestații Sale Regina Elena, din a cărei tărie sufletească Suveranul nostru a cules roadele cele mai scumpe, El aduce Patriei mînnichiu de virtuți menite a o îndruma pe calea celei mai înalte străluciri în istorie.

Iată pentru ce poporul românesc de pretutindeni, dela vetre și de pe câmpurile de luptă, cu ocazia aniversării de față, privește cu inima încălzită de entuziasm și duioșie spre Regele său, în care vede chezașia libertății nemuritoare și realizarea tuturor străduințelor spre bine.

Și iată pentru ce, Românii de pretutindeni, din toate unghiurile țării, tresaltă într-o simțire și strigă într'un glas: Trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I; Trăiască Majestatea Sa Regina Mamă Elena; Trăiască Patria Română.

Situația pe fronturi

Bătălia din Egipt

Atențiunea generală, care se opriese o vreme asupra luptelor de la Stalingrad, este atrasă de data aceasta de către importanta bătălie care se desfășoară pe teritoriul Egiptului, în regiunea trecătorii de la El-Alamein. Situația aproape liniștită, marcată doar prin repetatele bombardamente aeriene italo-germane asupra liniilor de aprovi-

zionare și căilor de comunicație britanice, a fost schimbată prin asaltul — de altfel așteptat de către Germani — al armatei a 8-a britanice, asupra liniilor trupelor Axei.

În momentul de față, luptele continuă cu violență pe întregul front între coasta Mării Mediterane și depresiunea Kattara, pe o lungime de 65 km. Pentru a avea posibilitatea să străpungă frontul

italo-german, comandantul armatei a 8-a britanice, generalul Alexander, a angajat în aceste lupte forțe considerabile blindate și motorizate. Atacurile s'a izbit însă de rezistență pe întreaga linie a frontului.

Pretutindeni, formațiunile motorizate și cele blindate, germane și italiene, au respins atacurile repetate ale inamicului, reușind să se mențină pe pozițiile lor. Încercarea făcută de britanici, de a ocoli pe la Sud valea Kattara, a fost de-așezată zădărnicită. Nicăieri linia principală de luptă italo-germană n'a fost atinsă de forțele inamice. Englezii au pierdut în aceste câteva zile de luptă un număr de 2500 tancuri.

Lupte aeriene

Formații puternice de avioane italiene și germane, au activat intens, atât asupra liniilor inamice de la El-Alamein, cât și în interiorul Egiptului, asupra obiectivelor de însemnătate militară.

Luptele aeriene de-așupra Mării Mediterane s'au desfășurat în avantajul forțelor Axei. Malta a fost bombardată din nou, foarte intens.

Manevre sovietice în sectorul de Nord

În sectorul extrem nordic al frontului răsăritean, cuprinzând Laponia, Carelia Orientală și Lacul Ladoga, s'au constatat în ultimele zile concentrări importante de forțe sovietice, în anumite zone, mișcări care sunt puse în legătură, fie cu pregătirea unor acțiuni ofensive locale, fie cu întărirea dispozitivului defensiv sovietic în unele puncte considerate amenințate.

Deasupra coastei Ingermenland din acest sector de luptă, o dispută aeriană violentă s'a angajat între o mică formație finlandeză de bombardiere și vânători și o puternică formațiune sovietică. Au fost doborîte 9 aparate rusești, în vreme ce Finlandezii n'au avut nicio pierdere.

Celelalte fronturi din răsărit. Succese românești.

Operațiuni mai importante, pe res-tul frontului din răsărit, sunt înregistrate în sectorul Terek, unde în ultimele două zile, trupele germane și române au dat puternice atacuri prin surprindere, sprijinite fiind de aviație. Aceste operațiuni au fost încununete de succes. Comunicatul subliniază că succesele sunt însemnate „atât din punct de vedere al spațiului, cât și din punct de vedere tactic”. Într'adevăr, în acest sector importante formațiuni motorizate germane au reușit să înainteze cu vârful lor până în delta Terekului, apropiindu-se bine de coasta Mării Caspice.

În zona litoralului Mării Negre, alte poziții întărite, situate pe înălțimi, la Sud-Est de Novorossiisk și Nord-Est de Tuapse, au fost cucerite de trupele de munte și de cele de infanterie germane. O divizie de vânători română, a cucerit orașul Nalcik, capitala provinciei Carbadino-Balkaria.

Bătălia aero-navală din Pacific.

La 26 Octombrie a. c., s'a angajat o mare bătălie aero-navală între formațiuni americane și japoneze. Cu prilejul acestei bătălii, de o violență intensă, Americanii au pierdut: un crucișător, patru vase port-avion, și un alt vas al cărui tip n'a putut fi determinat, precum și 200 de avioane.

Redactor responsabil
ION BOZDOG